

Folkethingets Medlemmer, bør bibeholdes (hvilken Paragraph findes i det nye Udkast som § 17), og at der istedetfor alle hine øvrige Paragrapher, hvori det er, at det hele Valgsystem indeholdes, bør træde en enkelt Paragraph, § 18, der med Hensyn til Bestemmelsen af Antallet af Folkethingets Medlemmer, saavel som af Betingelserne for Valgretten og Valgbarheden til hvert Thing især, samt af Valgmaaden, henviser til Valgloven. Medens der paa den ene Side ikke ved den saaledes foreslaaede Redaction gjøres nogen Forandring i det nuværende Valgsystem, opnaaes paa den anden Side, at alle hidhørende Bestemmelser tabe den grundlovmæssige Charakter, der gjør det saa særdeles vanskeligt deri at foretage endog de meest tilraadelige Forbedringer, hvorimod disse, naar hiin Forandring vedtages, ville kunne skee i sædvanlig Lovs Form. Da der saaledes dog til Valgsystemets Forandring vil kræves Samtykke af en Rigsdag, der er gaaet ud af dette samme Valgsystem, og det ikke staar i Regjeringens Magt, eenstidigt at gjøre nogen Forandring heri, har man heller ikke kunnet antage, at der hos dem, der holde fast ved det nuværende Valgsystem i uforandret Stikkelse, let vil findes nogen Betænkelse ved at gaae ind paa den omhandlede, af Regjeringen foreslaaede, Forandring, idet de kunne stole paa, at, saalænge Stemningen i Folket ikke afgjort er mod det nuværende Valgsystem, vil dette ikke blive forandret. Paa den anden Side maae ogsaa de, der ere utilfredse med det gjældende Valgsystem, og fra hvis Side der muligt vil fremkomme Forslag om Valgsystemets umiddelbare Forandring ved den nye Grundlov, dog erkende, at der opnaaes Ende ved at løse de hæmmende Bånd, som hidtil paa Grund af, at alle de paagjældende Bestemmelser ere Grundlovs-Bestemmelser, have været lagte paa Forholdets fremtidige Udvikling. De modsatte Retninger med Hensyn til Valgsystemet turde saaledes identisk bedst forenes ved den omhandlede Paragraphs Vedtagelse, saaledes som den foreligger i Udkastet. Det er heller ikke sjældent Tilfældet med andre Landes Forsatningslove, at de, hvad Valgsystemet angaaer, henviser til Valgloven, uden at det umiddelbart optages i

følge Grundloven. Ved den foreslaaede Paragraph vil isvrigt navnlig ogsaa banes Veien for en fremtidig hensigtsmæssig Reduction af det store Antal Medlemmer, hvoraf Rigsdagen efter Grundlovens § 37 cfr. § 42 skal bestaae, og som ikke synes at ville være passende i Forhold til den forandrede Stilling, som Rigsdagen i Fremtiden kommer til at indtage.

Naar det forresten i meerbemeldte § 18 i Udkastet hedder: „Valgloven“, da er dette naturligtvis at forstaae om den hele hidtil gjældende Valglovgivning saaledes, at herunder ogsaa er indbefattet de Valgloven af 16de Januar 1849 senere ved Lov givne Supplementer (Loven af 29de December 1851 og 10de December 1852). Endelig bemærkes, at, skjøndt Udtrykkene i den foreslaaede § 18 ei indbefatte den Bestemmelse om Rigsdagsmændenes Vederslag, der indeholdes i Valgloven af 1849 § 79, saa bliver den dog som en ikke ophævet Lovbestemmelse fremdeles ved Magt.

Grundlovens § 45, som bestemmer, at den aarlige Rigsdag sammentræder den første Mandag i October, dersom Kongen ikke har indkaldt den til at møde forinden, har man antaget at burde bortfalde, da en saadan Bestemmelse let kunde lægge Vanskeligheder veien for hensigtsmæssig Berammelse af de øvrige repræsentative Forsamlinger; den behøves heller ikke til Sikkerhed for, at Rigsdagen virkelig vil blive sammenkaldt hvert andet Aar, der høves i alt Fald fuldkommen Garantie deri, at Staterne ikke maae opkræves ud over det Tidrum, for hvilket Finansloven er vedtagen.

Derimod ere Grundlovens §§ 46—50, hvori indeholdes Bestemmelserne om Rigsdagens Forsamlingssted, om Rigsdagens Ufrænkelse, om ethvert af dens Things Berettigelse til at foreslaae og for sit Bedkommende at vedtage Love, samt endelig om ethvert af Thingenes Ret til at indgive Adresse til Kongen og til at nedsætte Commissioner af sine Medlemmer til at undersøge almeennyttige Gjenstande, gjengivne i Udkastets §§ 19—23, dog at den førstnævnte af disse Paragrapher nævner Kjøbenhavn istedetfor „Regjeringens Sæde“, og, hvad de to sidstnævnte ethvert af Thingene tillagte Rettigheder angaaer, med den i Rigsdagens Indskrænkning til Kongeriget